

Голові конкурсної комісії
Звіжинського Анатолія,
директора ЦСМ

Заява

Прошу допустити мене до участі в конкурсі на заміщення посади директора Івано-Франківського Центру сучасного мистецтва.

Даю згоду на обробку моїх персональних даних відповідно до Закону України про захист персональних даних.

23.05.2016

Анатолій Звіжинський

НАЦІОНАЛЬНА СПІЛКА ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ

76018, м.Івано-Франківськ, вул.Незалежності, 53 тел. 8 (0342) 75-07-97

Рекомендація

Спостерігаючи за діяльністю Центру сучасного мистецтва в Івано-Франківську, хочу відзначити значну активізацію художнього процесу в місті, в чому є значна заслуга ЦСМ.

Анатолій Звіжинський зарекомендував себе на посаді директора ЦСМ професійним менеджером, який знаходить спільну мову з різноманітними мистецькими інституціями, художниками та іншими учасниками мистецького життя. Проведені разом з НСХУ виставки “Наш шлях до Незалежності” (Литва), Антоні Міро (Іспанія), Володимира Гуменного, Володимира Гривінського, Миколи Джички стали важливими подіями в культурному житті міста, а тексти Анатолія Звіжинського про франківських художників є важливим доповненням для розуміння проблем сучасного мистецтва.

Вважаю кандидатуру Анатолія Звіжинського оптимальним вибором для подальшого просування та пропаганди Івано-Франківської мистецької сцени в Україні.

Голова правління
Івано-Франківської
обласної організації НСХУ

Якимечко М.Б.

Ростислав Котерлін

Головний художник

Івано-Франківський академічний обласний театр ляльок ім. Марійки
Підгірянки

76000, вул. Січових Стрільців, 27-А

Рекомендація

Рекомендую кандидатуру Звіжинського Анатолія Євгеновича на посаду директора Івано-Франківського Центру сучасного мистецтва. Знаю його як професійного мистецтвознавця, куратора художніх виставок, який зумів за три попередні роки діяльності ЦСМ вивести його в ряд найважливіших мистецьких інституцій України. ЦСМ під керівництвом Анатолія Звіжинського здобув авторитет не лише в Україні, але й закордоном. Сьогодні ЦСМ співпрацює з муніципальною галереєю «Лабіринт» в Любліні, фундацією «Мистецтво і сучасність» у Варшаві та фундацією «Культур Актив» у Дрездені. Вже декілька років поспіль Центр сучасного мистецтва бере гідну участь в одному з найголовніших художніх форумів України Арт Київ Контемпорарі в Мистецькому Арсеналі. На мистецькій карті України Івано-Франківськ почав відроджувати попередню, з часів Міжнародного Бієнале «Імпреза», славу. Тож вважаю, що Анатолій Звіжинський, як директор ЦСМ, зможе й надалі успішно представляти сучасне мистецтво Івано-Франківська в Україні та за її межами.

23 травня 2016 р.

Ростислав Котерлін

Мотиваційний лист

Займаючись проблемами розвитку сучасного мистецтва вже понад два десятиліття в різних формах (як художник, критик, куратор) й надалі ще більше переконуюсь в необхідності його популяризації та пропаганді у нашій країні, місті.

Навіщо ЦСМ жителям міста? Хіба не достатньо народних домів, хорів та оркестрів разом з тріо бандуристок? І це в XXI столітті. В епоху глобалізацій них зсувів та комунікаційних революцій подібне питання видається архаїзмом. Але чи справді жителям провінційного містечка, котрі добре знають як лаяти владу, дороги і гру збірної з футболу, є цікавими вектори розвитку та перспективи впровадження мистецьких інновацій в місті, де не кожен знає місце знаходження художнього музею, театру чи філармонії?

Насправді, мистецтво не вирішує побутових проблем. Воно навіть не формулює відповідей на запитання, котрі інколи ставить перед допитливим глядачем. Але там де мистецтво функціонує повнокровно, повірте, не існує збочень з візуальною рекламою чи музичним репертуаром в каварнях та громадському транспорті. Це дурнички, але вони важливі у побуті кожного. Зрештою, мережа подібних інституцій, що рано чи пізно з'являться і в інших містах – це єдиний подальший шлях розвитку міжмистецьких комунікацій, замість тих що лишилися нам у спадок від совка. В Івано-Франківську вже понад двадцять років виникали спроби у різний спосіб інститулізувати поняття сучасне мистецтво. Можна пригадати «Імпрези», С'обекти, альманах «Кінець кінцем», галерею «Маргінеси», проект «Порто Франко»... В 1999 році вперше в Україні розпочалася спроба створити муніципальний ЦСМ. Формально проіснувавши 2-3 роки і провівши декілька цікавих акцій центр зник з поля зору. Зрештою, зусилля франківських ентузіастів увінчалися успіхом. Згідно рішення сесії міської ради від 26.02.2013 р. в місті створено «Івано-Франківський Центр сучасного мистецтва». Унікальність ситуації полягає ще й в тому, що наразі в країні це перший муніципальний ЦСМ. Першою несподіванкою роботи ЦСМ було створення колекції робіт сучасного мистецтва івано-франківських (і не тільки) художників. З одного боку це декларація про наміри і окреслення кола потенційних партнерів, з іншого формування колекції слугуватиме основою для створення в майбутньому повноцінного музею сучасного мистецтва. Поки що, це подаровані художниками роботи, але на далі потрібно відродити традицію закупівель робіт для колекції якщо не за державні кошти то за пожертви добровольців. Або і так, і так.

І, як не парадоксально, створення та подальша робота ЦСМ це спрямування на розвиток індивідуальних свобод кожного. Інституція – система, що базується на принципах покарання і винагород. Але будь-яка система недосконала апріорі. А мистці – виразники людської свободи і вишуканості смаків, бо мистецька безкарність, мистецька вседозволеність дозволяє наблизитися до таємниці розуміння акту творення. Не протистояти художнику, а створити комунікаційну

платформу, не заперечувати чи забороняти, а інтерпретувати та пояснювати, не гальмувати і виправляти, а динамізувати і довіряти.

Через налагодження та інтенсифікацію культурних обмінів, пропаганду творчості місцевих художників та поглиблення комунікацій художник – глядач ЦСМ створює умови для перетворення міста у майданчик для творчих експериментів, лабораторій, можливостей інтелектуального розвитку та самовираження, а отже для виникнення мистецької напруги і поверненню місту статусу «феноменального».

Три роки роботи ЦСМ, навіть в ці суспільно та економічно несприятливі часи, демонструють активізацію мистецьких процесів у місті, з'яву нових імен та інтерес до міста ззовні — цьогорічні “Карпатський простір” та “ПортоФранко ГогольФест” наочний приклад. Отже, стратегія обрана центром наочно показує новітні варіанти розвитку урбаністичної культури. Досліджувати набуває і пропагувати нове, через культуру творити громадянське суспільство.